

Mál nr. 214/2006

M

og

Vátryggingafélagið X v/ ábyrgðartryggingar vinnuveitanda

Ágreiningur um bótaskyldu vegna slyss er unnið var við að skipta um skóflu á beltagröfu.

Gögn.

1. Málskot, móttakið 25.10.2006, ásamt fylgigögnum.
2. Bréf X, dags. 6.11.2006.

Málsatvik.

Þann 18.3.2004 vann M ásamt öðrum samstarfsmanni, B, við að losa skóflu af beltagröfu í eigu A, vinnuveitanda M. Mun grafan þá hafa verið staðsett í malarnámu við Þverárfjallsveg. Ýtti B með annarri gröfu á stálöxul, sem M hélt við, til að losa vals úr skóflunni. Þegar þrýst var á öxulinn vildi ekki betur til en svo að hann skrapp úr höndum M og klemmdist litli finger hægri handar á milli skófla á gröfunum.

Álit.

Gögn málsins um tildrög slyssins og hvernig það atvikaðist eru mjög af skornum skammti. Af þeim sökum er erfitt um vik að leiða mál þetta til lykta. Þó eru ekki talin alveg næg efni til að vísa því frá nefndinni skv. e-lið 4. gr. samþykkt fyrir nefndina, sbr. auglýsingu nr. 1090/2005. Verður málið tekið til úrskurðar á grundvelli þeirra sem fyrir henni liggja, sbr. 1. málsl. 2. mgr. 7. gr. samþykktanna.

Ekki kemur fram hvaða stöðu M gegndi hjá A. Í fyrirbyggjandi örorkumati er þó frá því greint að hann hafi lokið hluta trésmíðanáms og hafi réttindi og starfsreynslu við vélavinnu. Einnig að hann vinni við almenna vélavinnu í fjölskyldufyrirtæki föður síns og föðurbróður.

Af gögnum málsins má ætla að enginn búnaður hafi verið fyrir hendi sem nota skyldi við að losa skófluna frá beltagröfunni. Að því leyti var þess ekki gætt af hálfu A að sjá til þess að tilskilinn verkfæri væru á staðnum þannig að unnt væri að losa skófluna með öruggum hætti. Verður slysið að nokkru rakið til þessa. Ekki verður heldur fram hjá því litið að M virðist hafa ákveðið það með samstarfsmanni sínum hvernig þeir stóðu að verki, en honum mátti vera ljóst að sú aðferð, sem þeir beittu, var varasöm og til þess fallin að valda slysaþættu. Verður ekki fram hjá því litið að M hefur átt talsverðan þátt í því að slysið varð. Eftir atvikum öllum, og eins og málið liggur fyrir, þykir rétt að helmingur bótaskyldu verði lagður á A, vinnuveitanda M, og að M beri sjálfur tjón sitt að hálfu vegna eigin sakar.

Niðurstaða.

Líkamstjón M bætist að hálfu úr ábyrgðartryggingu A, vinnuveitanda hans, hjá X.

Reykjavík, 22. nóvember 2006.

Rúnar Guðmundsson hdl.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.